

saman við henni. Bæði tí hon eingi andlit sá, og eisini tí, at hon var so illa fyri.

Maður hennara slapp tó ikki við, og ístaðin skuldi hann í skundi kannast fyri koronu og gera seg kláran at fara í avbygging saman við dótturini, sum var á veg.

– Olivia varð tikin út, og á veg út gjøgnum hurðina, steðgar barnalæknin líka á og vísir mær hana. Eg sá hana ikki aftur tá, sigur mamman.

– Kroppsliga kendi eg ein lætta beinavegin, tá hon varð tikin út, og eg fekk luft nógv longri niður í lungini, enn eg hevði fingið í langa tíð. Eg føldi

við tað sama, at tað var gott, at hon kom út, sigur hon frá.

ElsaMaria fór aftur á intensivdeild, og hon byrjaði at pumpa mjólk til Oliviu, sum fekk fyrstu mjólkina frá mammu síni inni á avbygdu stovuni saman við pápanum. Eftir tað fekk ElsaMaria sterkan heilivág fyri koronu, og tá varð øll mjólk, sum hon pumpaði, burturbeind.

– Eg lá á intensivdeildini til fríggjadag – eina viku eftir, at eg varð innløgð. Øll sum komu inn høvdu skerm fyri høvdið, masku, klæðir og handskar. Eg sá einki annað enn eygu í nógv dagar. Eg eri ikki eitt serstakliga sosialt menniskja, men hetta er eitt tað

ringasta, eg havi upplivað, sigur ElsaMaria Dam Kongslið frá.

– Eg hevði verið ígjøgnum so nógv, og eg kundi ikki eingongd fáa eitt klemm, sigur hon rørd.

ElsaMaria orkaði enn illa at eta og fekk nógvur proteindrykkir fyri at stykja seg. Eisini kom fysioterapeutur við venjingum fyri at styrkja lunguni.

– Eg orkaði illa at blása, og eg orkaði illa at hosta alt upp, tí eg hevði ilt í skurðinum eisini. Tað var ein keðilig ringrás. Tá eg varð flutt aftur á A3, og heilivágurin var farin at hjálpa, gekk tað tó rættiliga skjótt nógv betur, sigur hon.

– Umstøðurnar gjørdu tó, at eg kendi meg eitt sindur óynksta, og eg merkti væl, at eingin veruliga vildi vera inni í rúminum, tí eg hevði koronu. Eg var eisini bangin fyri at smitta hini, sum komu inn, tí eg lá í songini uttan masku, og hóast starvsfólkið var í verju, so lá óttin har hjá mær, greiðir hon frá.

Oliviu í føvningin

Mánadagin eftir sleppur ElsaMaria oman á barnadeildina til Oliviu. Erhard skal tó út úr stovuni, áðrenn ElsaMaria kemur, so tey síggjast ikki tá. Hann fór heim aftur í sóttarhald.

ElsaMaria greiðir frá, at tað var við blandaðum kenslum, at hon fekk nýfðingin í føvningin fyri allar fyrstu ferð.

– Eg var ongantíð ordiliga spent upp á at síggja Oliviu, tí hon lá við slangum og maskinum, og á myndunum sá hon altso einki fitt út, tí hon var hovin um eyguni. Eg hevði tað eisini so nógv betur kropsliga, tá hon varð tikin, sigur hon frá um tíðina, hon fyrstu ferð skuldi hitta dóttur sína.

– Tað var ómetaliga deiligt at fáa hana í føvningin, men eg hevði blandaðar kenslur, tí eg kendi hana ikki aftur, og eg føldi ikki, at eg átti hana. Tað kendist,